

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28 czerwca 1881.

56.

Ustawa z dnia 18 maja 1881,

o sposobie nadawania emerytur profesorom wydziału teologicznego w Krakowie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Postanowienie §fu 1go ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 47), mocą którego nauczycielom zakładów naukowych, przez Rząd utrzymywanych, emerytury nadawać należy według przepisu o emeryturach z dnia 9 grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 157) ze zmianą, w rzeczonym §. 1 wzmiankowaną, stosowane być ma także do profesorów wydziału teologicznego w Krakowie.

§. 2.

Gdy jednak profesor tego wydziału otrzyma jedno z beneficj duchownych, zastrzeżonych mocą zapisu fundacyjnego dla księży, profesorami uniwersytetu krakowskiego, będących, natenczas, od chwili wprowadzenia go na to beneficjum, traci wszelkie prawa do emerytury, a to bez względu, czy owo beneficjum nadane mu zostało przed, czy po przejściu na stan spoczynku.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi oświecenia.

Wiedeń, dnia 18 maja 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad-Eybesfeld r. w.

57.**Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu
z dnia 19 maja 1881.**

o ustanowieniu w Draga di Moschenizze delegacyi cłowej załatwiającej oraz służbę portową.

W Draga di Moschenizze w Istrii ustanowiona została delegacya cłowa, trudniąca się oraz służbą portową i zdrowotną, która zacznie urzędować od dnia 1 czerwca 1881.

Dunajewski r. w.

58.**Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 4 czerwca 1881,**

którem podają się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), tudzież do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania naczyń do mleka z podziałką, jakoteż kadzi zacierowych (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Na zasadzie ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), podają się do powszechnej wiadomości wydane przez c. k. Komisją główną miar i wag Dodatki do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), tudzież do przepisów, dotyczących się sprawdzania naczyń z podziałką do mleka, jakoteż kadzi zacierowych (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Pino r. w.

Dodatek siódmy do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19 grudnia 1872.

Do §. 23.

We względzie granicy błędów przestrzegać się mającej przy sprawdzaniu ciężarków handlowych.

Postanowienia zawarte w ustępie pierwszym §fu 23go, że przy sprawdzaniu ciężarków handlowych dozwolić można, aby się różniły od normalnych tylko wtedy, gdy są od nich większe, zmienia się w ten sposób, że aż do granic pod b) ustanowionych, różnić się mogą od prawidłowych, gdy są od nich większe lub mniejsze.

W dodatku piątym do Porządku sprawdzania miar i wag (Dz. u. p. Nr. 88 z r. 1877).

We względzie drewnianych miar do płynów w kształcie putni do noszenia.

Drewniane miary do płynów w kształcie putni do noszenia przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania także wtedy, gdy mają 60 L. pojemności. Do tych miar 60litrowych stosowane być mają wszystkie przepisy, podane w Dodatku piątym do Porządku sprawdzania dla takichże miar, gdy mają 50 litrów pojemności, z tą różnicą, że pierwsze opatrzyć należy znakiem wypalonym: 60 L.

Dodatek do przepisów,

tyczących się sprawdzania naczyń na mleko z podziałką (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Gdy środkowa, t. j. w połowie wysokości naczynia zmierzona średnica stawu na mleko nie ma więcej nad 250 milimetrów, kreski podziałki do niej należącej zaczynać się mogą tuż nad okuciem metalowem i przy pierwszej kresce podziałki napisać należy odpowiadającą jej ilość litrów.

W przypadku tym wypalić należy na zewnętrznej ścianie naczynia odległość tej pierwszej kreski od dolnego końca podziałki wyrażoną w milimetrach z przydaniem znaku m/m.

Dodatek do przepisów,

tyczących się sprawdzania kadzi zacierowych (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Postanowienie podane w przerzeczonych przepisach we względzie drobniejszych podziałów największej pojemności, że w dolnej połowie kadzi dozwolone są tylko podziały najmniej dwa razy większe niż w górnej połowie, zmienia się w ten sposób, że w dolnej połowie kadzi bez względu na jej wielkość, dozwolone są tylko podziały, mające nie mniej jak 1 H.

Wiedeń, dnia 10 maja 1880.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Herr r. w.

59.

Ustawa z dnia 11 czerwca 1881,

o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Administracyą skarbu, aby zakłady kredytowe hipoteczne, kasy oszczędności, tudzież fundusze i zakłady pod zarządem publicznym zostające, lub do składania publicznie rachunków obowiązane, gdy się podejmować będą konwersyi wierzytelności pożyczkowych hipotecznych, na takież wierzytelności, ale przynoszące odsetki podług niższej stopy procentowej, a względnie interesowanych dłużników hipotecznych i ustępców takich wierzytelności, uwalniała od taks stopniowych, którymby dokumenty dłużne i akta ustępstwa, z powodu konwersyi wystawić się mające, podlegały, aż do kwoty po 50 c. od każdego arkusza płacić się mającej stałej taksy, tudzież od wpisowego, za zainstabulowanie tych dokumentów, przypadającego, jeżeli przez taką konwersyą nastąpi trwale znizienie stopy procentowej od wierzytelności hipotecznych o które chodzi, bez jednoczesnego powiększenia sumy kapitału i opłat ubocznych, które oprócz odsetków płacić się mają.

Co się tyczy kwitów ekstabulacyjnych, z tego powodu na wierzytelności konwersyi podlegające, wystawionych, uwalniać je można od taks stopniowych, od nich przypadających, o tyle, o ile kwota, która ma być wyekstabulowana, nie przewyższa sumy, która ma być na nowo zahipotekowana.

§. 2.

Interesowane fundusze i zakłady, a względnie dłużnicy hipoteczni podawać mają o to uwolnienie, z dołączeniem potrzebnych dowodów, w przeciągu najwięcej 30 dni po wygotowaniu odnośnych dokumentów, do kierujących Władz skarbowych, bezpośrednio, lub za pośrednictwem urzędu podatkowego.

Wyciągi hipoteczne i odpisy dokumentów, wyłącznie w celu udowodnienia tego, dołączane, są wolne od stępla, dopóki nie będzie z nich zrobiony żaden inny użytek prócz tego, który w paragrafie niniejszym jest wzmiankowany.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i zatrzymają aż do dnia 31 grudnia 1885.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 11 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

60.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 14 czerwca 1881,

tyczące się zwinięcia c. k. komory pomocniczej II klasy w Podwołoczyskach w Galicyi.

C. k. komorę pomocniczą II klasy w Podwołoczyskach zwija się od dnia 30 czerwca 1881. Zamiast tejże załatwiać będzie służbę cłową w Podwołoczyskach od dnia 1 lipca 1881 oddział straży skarbowej, który stanowić będzie delegacją tamtejszej c. k. komory głównej i będzie używał upoważnień komory pomocniczej II klasy.

Dunajewski r. w.

61.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 22 czerwca 1881,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 11 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 59) o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych.

We względzie wykonania ustawy z dnia 11 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 59) o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Prośby, w których z powodu konwersyi wierzytelności hipotecznych na także wierzytelności z mniejszą stopą procentową, żąda się na zasadzie powyższej ustawy uwolnienia od taks stopniowych, które od tyczących się tego dokumentów, przypadają, tudzież od wpisowego, podawać trzeba najpóźniej w przeciągu dni 30 po wygotowaniu owych dokumentów, zwyczajnie z dołączeniem tychże w pierwopisie lub wierzytelnym odpisie, jakoteż wszelkich innych dowodów, mianowicie wyciągów hipotecznych itd. do kierujących Władz skarbowych I instancyi (Dyrekcji skarbowych powiatowych, urzędów wymiaru opłat), bezpośrednio, lub za pośrednictwem urzędu podatkowego tego powiatu, w którym leży realność za hipotekę służąca, lub, jeżeli jest to hipoteka rozciągnięta, w którym leży główny przedmiot hipoteczny.

§. 2.

W razie konwersyi wierzytelności hipotecznych, które z należnościami pobocznymi nie przenoszą sumy 1000 zł., strona nie jest obowiązana dołączyć do prośby o zniżenie taks, dokumentów i dowodów, w §. 1 wzmiankowanych, a dochodzenia, czy zachodzą warunki potrzebne do zniżenia taks (§. 1 wzmiankowanej ustawy), poczynić należy z urzędu.

§. 3.

Jeżeli podający o przeprowadzenie hipoteczne konwersyi, udowodni za pomocą poświadczonego rubrum, albo za pomocą potwierdzenia urzędowego, na dokumencie oryginalnym położonego, że podał już do Władzy skarbowej prośbę o zniżenie taks, natenczas sądy, w Dalmacyi zaś istniejące tamże urzędy hipoteczne, wyносить mają zarzut z powodu braku stępla tylko wtedy i o tyle, o ileby uchybiono przepisowi zawartemu w §. 1 ustawy powyższej co do opłaty stałej taksy po 50 c. od każdego arkusza dokumentu.

§. 4.

Tam, gdzie niema księgi publicznej do zahipotekowania prawa zastawu, pożyczki, dla których prawo zastawu na nieruchomości nabyto przez opisanie rzeczy egzekucyjnie zajętej, uważać należy za równe pożyczkom hipotecznym.

§. 5.

Także wtedy, gdy z konwersją łączy się nieznaczne powiększenie wierzytelności dla jej zaokrąglenia, przyzwolić można na zniżenie taks, jeżeli nie ma podejrzenia, że tu zachodzi akt pozorny, zmierzający do obejścia ustawy.

Ale od tych kwot, o które wierzytelność podlegająca konwersyi, została powiększona, zapłacić trzeba w każdym razie takse od dokumentu, jakoteż wpisowe podług przepisów ogólnych.

§. 6.

Orzekanie co do żadanego zniżenia taks należy w pierwszej instancyi do Dyrekcji skarbowych powiatowych i do urzędów wymiaru opłat.

§. 7.

Gdyby strona miała się za uciążoną przez orzeczenie Dyrekcji skarbowej powiatowej albo urzędu wymiaru opłat, może założyć rekurs z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 19 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28) do przełożonej Dyrekcji skarbowej krajowej.

§. 8.

Jeżeli Władza skarbową krajową przyjmie rekurs, wydać ma udecydowane orzeczenie w zwykłej formie.

Jeżeli zaś Władza skarbową krajową uzna rekurs za nieuzasadniony, udać się winna po decyzję do ministerstwa skarbu.

§. 9.

Orzeczeniu ministerstwa skarbu zastrzega się także znizanie taks co do tych konwersyj, w których z konwersją łączy się powiększenie sumy kapitału (§. 5) o więcej niż 5 od sta wierzytelności, podlegającej konwersyi.

§. 10.

Rezolucją Władzy skarbowej, pozwalającą na znizanie taks w myśl powyższej ustawy, przytoczyć należy na pierwszym arkuszu dokumentów, których się to tyczy, wymieniając jej datę i liczbę.

§. 11.

Do podań o znizanie opłat (§. 1) i rekursów, wymierzonych przeciw załatwieniu takich podań (§. 8), stosować należy przepisy p. t. 44 q ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Prośby hipoteczne i wszelkie inne podania sądowe, tyczące się konwersy wierzytelności hipotecznych, winny być ostępowane według przepisów ogólnych

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.